

“By This All Will Know That You Are My Disciples”

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

»Deraf kan alle vide, at I er mine disciple«

Ældste Dieter F. Uchtdorf
De Tolv Apostles Kvorum

April 2025 general conference

Our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

Many years ago Sister Uchtdorf and I were traveling through southern Germany. It was just before Easter, and we invited a good friend, who was not a member of the Church, to join us in our Sunday worship service. We loved this dear friend, so it was normal and natural to share with her how we felt about the Savior and His Church and to invite her to come and see! She accepted the invitation and joined us at the meetings of a nearby branch.

If you have ever brought a friend to church for the first time, you can probably relate to the way I felt that Sunday morning. I wanted everything to go perfectly. Our friend was a highly educated, spiritual person. I earnestly hoped the meetings of this branch would make a good impression on her and represent the Church well.

The branch met in some rented rooms on the second floor of a grocery store. To get there, we had to take the stairs at the back of the building, passing the strong aromas from goods stored there.

As the sacrament meeting began, I thought about my friend experiencing this for the first time, and I couldn't help but notice things that made me cringe a little. The singing, for example, didn't exactly sound like the Tabernacle Choir. Restless, noisy children could be heard during the sacrament. The speakers did their best, but they were not skilled at public speaking. I sat uncomfortably through the meeting, hoping that maybe Sunday School would be better.

It wasn't.

Vores kærlighed til Gud og hans børn er et stærkt vidnesbyrd for verden om, at dette virkelig er Frelserens kirke.

For mange år siden rejste søster Uchtdorf og jeg gennem det sydlige Tyskland. Det var lige før påske, og vi inviterede en god ven, der ikke var medlem af Kirken, til at tage med os til vores søndagsmøder. Vi elskede denne kære ven, så det var ganske normalt og naturligt at fortælle hende, hvad vi følte for Frelseren og hans kirke og at invitere hende til at komme og se! Hun tog imod invitationen og deltog sammen med os ved møderne i en nærliggende gren.

Hvis I nogensinde har taget en ven med i kirke for første gang, kan I sikkert relatere til, hvordan jeg havde det den søndag morgen. Jeg ønskede, at alt skulle gå fejlfrit. Vores ven var en højtuddannet, åndelig person. Jeg håbede inderligt, at møderne i denne gren ville gøre et godt indtryk på hende og repræsentere Kirken godt.

Grenen mødtes i nogle lejede lokaler på første sal ovenover en købmandsforretning. For at komme derop var vi nødt til at benytte en trappe på bagsiden af bygningen og gå igennem de stærke lugte fra de varer, der blev opbevaret der.

Da nadvermødet begyndte, tænkte jeg på min ven, der oplevede det her for første gang, og jeg kunne ikke undgå at lægge mærke til ting, der fik mig til at krumme tæer. For eksempel lød sangen ikke ligefrem som The Tabernacle Choir. Urolige, støjende børn kunne høres under nadveren. Talerne gjorde deres bedste, men de var ikke så dygtige til at tale foran en forsamling. Jeg sad uroligt under mødet og håbede på, at søndagsskolen måske ville blive bedre.

Det gjorde den ikke.

All morning I worried about what our friend must think of this church we had taken her to.

Afterward, as we drove home, I turned to talk to our friend. I wanted to explain that this was just one small branch and it didn't really represent the Church as a whole. But before I could say a word, she spoke up.

"That was beautiful," she said.

I was speechless.

She continued, "I'm so impressed with how people treat each other in your church. They all seem to come from different backgrounds, and yet it's clear that they genuinely love each other. This is what I imagine Christ wanted His Church to be like."

Well, I quickly repented of my judgmental attitude. I had wanted picture-perfect meetings to impress my friend. But what the members of this branch had achieved was a heart-perfect spirit of love, kindness, patience, and compassion.

That Faith Might Increase in the Earth

My dear brothers and sisters, my dear friends, I love The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. It is the Savior's true and living Church, and it teaches the restored fulness of the gospel of Jesus Christ. His priesthood power and authority reside here. Jesus Christ leads this Church personally, through servants He has called and authorized, and by a living prophet, even President Russell M. Nelson. The Savior has given the Latter-day Saints a unique mission to gather God's children and prepare the world for the Savior's Second Coming. I bear my witness that all of this is true.

But it's important to remember that when most people experience the Church of Jesus Christ for the first time, they aren't thinking about priesthood authority or ordinances or the gathering of Israel. What they're likely to notice, above all else, is how they feel when they're with us and how we treat each other.

"Love one another," Jesus said. "By this all will know that you are My disciples." Very often, a person's first testimony of Jesus Christ comes when he or she feels love among disciples of Jesus Christ.

Hele formiddagen bekymrede jeg mig om, hvad vores ven mon tænkte om den kirke, vi havde taget hende med til.

Da vi bagefter kørte hjem, vendte jeg mig om for at tale med vores ven. Jeg ville gerne forklare, at dette blot var en enkelt lille gren, og at den egentlig ikke repræsenterede hele Kirken. Men før jeg kunne nå at sige et ord, begyndte hun at tale.

»Det var smukt,« sagde hun.

Jeg var målløs.

Hun fortsatte: »Jeg er så imponeret over, hvordan folk behandler hinanden i jeres kirke. Det ser ud til, at de allesammen kommer fra forskellige baggrunde, og alligevel er det tydeligt, at de virkelig elsker hinanden. Det er sådan, jeg forestiller mig, at Kristus ønskede, at hans kirke skulle være.«

Tja, jeg omvendte mig hurtigt fra min fordømmende holdning. Jeg havde ønsket, at møderne skulle være perfekte for at gøre indtryk på min ven. Men det, som medlemmerne af denne gren havde opnået, var en fuldkommen dybfølt ånd af kærlighed, venlighed, tålmodighed og medfølelse.

For at tro også må tage til på jorden

Mine kære brødre og søstre, mine kære venner; jeg elsker Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det er Frelserens sande og levende kirke, og den forkynnder fylden af Jesu Kristi gengivne evangelium. Hans præstedømmekraft og -myndighed findes her. Jesus Kristus leder denne kirke personligt gennem tjenere, som han har kaldet og bemyndiget og gennem en levende profet, ja præsident Russell M. Nelson. Frelseren har givet de sidste dages hellige en unik opgave, nemlig at indsamle Guds børn og forberede verden på Frelserens andet komme. Jeg bærer vidnesbyrd om, at alt dette er sandt.

Men det er vigtigt at huske, at når de fleste mennesker oplever Jesu Kristi Kirke for første gang, så tænker de ikke på præstedømmemyndighed, ordinancer eller Israels indsamling. Det, de frem for alt nok vil lægge mærke til, er, hvordan de har det, når de er sammen med os, og hvordan vi behandler hinanden.

»Elsk hinanden,« sagde Jesus. »Deraf kan alle vide, at I er mine disciple.« En persons første vidnesbyrd om Jesus Kristus kommer meget ofte, når han eller hun føler kærlighed blandt Jesu Kristi disciple.

The Savior declared that He restored His Church so “that faith ... might increase in the earth.” Therefore, when people visit our Church meetings, the Savior wants them to leave with stronger faith in Him! The love our friends feel among us will lift them closer to Jesus Christ! That is our simple goal every time we gather.

Anyone who is seeking greater faith in Christ or a closer connection to Heavenly Father should feel right at home in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Inviting them to our meetings can be as normal and as natural as inviting them into our homes.

The Ideal and the Real

Now, I realize that I’m describing the ideal. And in this mortal life, we rarely get to experience the ideal. And “until the perfect day,” there will always be a gap between the ideal and the real. So, what should we do when the Church doesn’t feel like the perfect day? When, for whatever reason, our ward doesn’t yet nurture perfect faith or love? Or when it feels that we don’t fit in?

One thing we should not do is give up on the ideal!

The title page of the Book of Mormon includes this important caution: “If there are faults,” it says, “they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God.”

Can a book—or a church or a person—have “faults” and “mistakes” and still be the work of God?

My answer is a resounding yes!

So, while we hold ourselves to the Lord’s high standards, let’s also be patient with one another. We are each a work in progress, and we all rely on the Savior for any progress we make. That’s true for us as individuals, and it’s true for the kingdom of God on earth.

The Lord invites us not just to join His kingdom but also to be anxiously engaged in building it. God envisions a people who are “of one heart and one mind.” And to be of one heart, we must seek pure hearts, and that requires a mighty change of heart.

But that doesn’t mean changing my heart to align with yours. Nor does it mean changing your heart to align with mine. It means that we all change our hearts to align with the Savior.

If we are not there yet, remember: with the

Frelseren erklærede, at han genoprettede sin kirke, så »at tro ... kan tage til i verden«. Derfor ønsker Frelseren, at folk, der kommer til vores kirkemøder, tager derfra med en stærkere tro på ham! Den kærlighed, vores venner føler blandt os, vil bringe dem tættere på Jesus Kristus! Det er vores enkle mål, hver gang vi samles.

Enhver, der søger større tro på Kristus eller en tættere forbindelse til vor himmelske Fader, bør føle sig godt hjemme i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det kan være lige så normalt og naturligt at invitere dem med til vores møder som at invitere dem ind i vores hjem.

Idealet og virkeligheden

Jeg ved godt, at det er idealet, jeg beskriver her. Og i dette jordiske liv får vi sjældent lov til at opleve idealet. Og »indtil den fuldkomne dag« vil der altid være en kløft mellem idealet og virkeligheden. Hvad bør vi så gøre, når det ikke føles som den fuldkomne dag at være i Kirken? Når vores menighed, af en eller anden grund, endnu ikke nærer fuldkommen tro eller kærlighed? Eller når det føles, som om vi ikke passer ind?

En ting, vi ikke bør gøre, er at opgive idealet!

Mormons Bogs titelblad indeholder denne vigtige advarsel: »Hvis der findes fejl«, står der, »da er de menneskers fejl; fordøm derfor ikke det, der hører Gud til.«

Kan en bog – eller en kirke eller en person – have »fejl« og stadig væk være Guds værk?

Mit svar er et rungende ja!

Så selvom vi måler os efter Herrens høje standarder, så lad os også være tålmodige med hinanden. Vi er alle under udvikling, og vi støtter os alle til Frelseren i ethvert fremskridt, vi gør. Det er sandt for os som enkeltpersoner, og det er sandt for Guds rige på jorden.

Herren indbyder os ikke blot til at slutte os til sit rige, men også til at være ivrigt engageret i opbyggelsen af det. Gud forestiller sig et folk, der er »af ét hjerte og ét sind«. Og for at være af ét hjerte må vi stræbe efter at have rene hjerter, og det kræver enmægtig forandring i hjertet.

Men det betyder ikke, at jeg skal ændre mit hjerte, så det bliver ligesom jeres. Det betyder heller ikke, at I skal ændre jeres hjerte, så det bliver ligesom mit. Det betyder, at vi alle forandrer vores hjerte, så det er i samklang med Frelserens.

Hvis vi ikke er nået dertil endnu, så husk:

Lord's help, nothing is impossible.

Fit and Belonging

And if you ever feel like you don't quite fit in, please know that you are not alone. Haven't we all been in life situations when we felt like the stranger in the room? I have experienced this more than once. When I was 11 years old, my family was forced to leave our home and move to an unfamiliar region. Everything was different from what I was used to. And my accent made it clear to the other children that I was different from what they were used to. At a time when I desperately needed friendship and belonging, I felt lonely and displaced.

Here on earth, most of the differences we notice—the differences some of us use to categorize each other—have to do with earthly things: physical appearance, nationality, language, clothing, customs, and so on. But “God does not view things the way people do. People look on the outward appearance, but the Lord looks at the heart.”

From His perspective, there is one category that comes before all others: child of God. And we all fit perfectly in this one.

It's natural to want to be around people who look, talk, act, and think like we do. There is a place for that.

But in the Savior's Church, we gather all of God's children who are willing to be gathered and who seek the truth. It is not our physical appearance, our political views, our culture, or our ethnicity that brings us together. It is not our common background that unites us. It is our common objective, our love for God and love for our neighbor, our commitment to Jesus Christ and His restored gospel. We are “one in Christ.”

The unity we seek is not to have everyone stand in the same place; it is to have everyone face in the same direction—toward Jesus Christ. We are one not because of where we've been but where we are striving to go, not because of who we are but who we seek to become.

That is what Christ's true Church is all about.

One Body

If you love God, if you want to know Him better by following His Son, then you belong here. If you're earnestly seeking to keep the Sav-

Med Herrens hjælp er intet umuligt.

Passer vi ind?

Og hvis I nogensinde føler, at I ikke helt passer ind, så vid, at I ikke er alene. Har vi ikke alle været i situationer, hvor vi følte os som den fremmede i lokalet? Jeg har oplevet dette mere end én gang. Da jeg var 11 år gammel, blev min familie tvunget til at forlade vores hjem og flytte til et ukendt område. Alt var anderledes i forhold til det, jeg var vant til. Og min accent gjorde det tydeligt for de andre børn, at jeg var anderledes, end dem der var vant til. På et tidspunkt, hvor jeg desperat havde brug for venskab og at høre til, følte jeg mig ensom og fejlplaceret.

Her på jorden har de fleste af de forskelle, vi lægger mærke til – de forskelle, som nogle af os bruger til at kategorisere hinanden – at gøre med jordiske ting som udseende, nationalitet, sprog, tøj, skikke osv. Men Gud ser ikke, som mennesker gør. Mennesker ser på det ydre, men Herren ser på hjertet.

Fra hans perspektiv er der én kategori, der er vigtigere end alle andre: Guds barn. Og den passer vi allesammen perfekt ind i.

Det er naturligt at ønske at være sammen med mennesker, der ser ud, taler, handler og tænker som os. Det er også i orden.

Men i Frelserens kirke indsamler vi alle Guds børn, som er villige til at blive indsamlet, og som søger sandheden. Det er ikke vores fysiske fremtoning, vores politiske holdninger, vores kultur eller vores etnicitet, der fører os sammen. Det er ikke vores fælles baggrund, der forener os. Det er vores fælles mål, vores kærlighed til Gud og kærlighed til vores næste, vores forpligtelse over for Jesus Kristus og hans gengivne evangelium. Vi er »ét i Kristus«.

Den samhørighed, vi søger, er ikke at få alle til at stå på samme sted; men den er at få alle til at se i samme retning – mod Jesus Kristus. Vi er ét, ikke på grund af hvor vi har været, men hvor vi stræber efter at komme hen, ikke på grund af hvem vi er, men hvem vi forsøger at blive.

Det er det, Kristi sande kirke handler om.

Ét legeme

Hvis I elsker Gud, hvis I ønsker at lære ham bedre at kende ved at følge hans Søn, så hører I til her. Hvis I oprigtigt stræber efter at holde

ior's commandments—even though you're not perfect at it yet—then you are a perfect fit for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

And what if you're different from people around you? That doesn't make you a misfit—it makes you a needed part of the body of Christ. All are needed in the body of Christ. The ears perceive things that the eyes never could. The feet do things that the hands would be ineffective at.

That doesn't mean your job is to change everyone to be like yourself. But it does mean that you have something important to contribute—and that you have something important to learn!

One Voice

In every session of general conference, we're blessed with inspiring music from talented choirs. As you listen, you might notice that the singers don't all sing the same notes. Sometimes one section carries the melody, sometimes another. But they all contribute to the beautiful sound, and they're completely unified. Each choir member has the same central goal: to praise God and lift our hearts to Him. Each must have his or her mind and heart fixed on the same divine purpose. And when that happens, they truly become one voice.

If you are not yet a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, we invite you to join us as we rejoice in the Savior's "song of redeeming love." We need you. We love you. The Church will be better with your efforts to serve the Lord and His children.

If you have already shown, through baptism, through making covenants with God, your desire to "come into the fold of God, and to be called his people," thank you for being part of this great and divine work and for helping to make the Church of Jesus Christ what the Savior wants it to be.

As I learned from my friend in Germany, our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

May God bless us to patiently but diligently seek to live up to the ideals our Savior, Redeemer, and Master has set for us—so all will know that we are His disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

Frelserens befalinger – selvom I endnu ikke er fuldkomne til det – så passer I perfekt ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Og hvad nu, hvis I adskiller jer fra folk omkring jer? Det gør jer ikke uegnede – det gør jer til en nødvendig del af Kristi legeme. Der er brug for alle i Kristi legeme. Ørerne opfatter ting, som øjnene aldrig vil kunne. Fødderne gør ting, som det ikke ville være effektivt at gøre med hænderne.

Det betyder ikke, at jeres opgave er at ændre alle til at være som jer selv. Men det betyder, at I har noget vigtigt at bidrage med – og at I har noget vigtigt at lære!

En røst

Ved hvert møde ved generalkonferencen bliver vi velsignet med inspirerende musik fra talentfulde kor. Når I lytter, lægger I måske mærke til, at ikke alle sangerne synger de samme toner. Nogle gange synger én del af koret melodien, andre gange er det en anden del af koret. Men de bidrager alle til den smukke lyd, og de er fuldstændig forenet. Hvert medlem af koret har det samme centrale mål: At prise Gud og løfte vores hjerte mod ham. Hver enkelt må have sit sind og hjerte rettet mod det samme guddommelige formål. Og når det sker, bliver de virkelig til én stemme.

Hvis I endnu ikke er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, indbyder vi jer til at slutte jer til os, mens vi glæder os i Frelserens »sang om den forløsende kærlighed«. Vi har brug for jer. Vi elsker jer. Kirken vil blive bedre med jeres indsats for at tjene Herren og hans børn.

Hvis I allerede gennem dåb og ved at indgå pagter med Gud har vist jeres ønske om at »komme ind i Guds fold og at blive kaldt hans folk«, så tak for, at I er en del af dette store og guddommelige værk, og for at være med til at gøre Jesu Kristi Kirke til det, som Frelseren ønsker, den skal være.

Som jeg lærte af min ven i Tyskland, så er vores kærlighed til Gud og hans børn et stærkt vidnesbyrd til verden om, at dette virkelig er Frelserens kirke.

Må Gud velsigne os til tålmodigt, men ihærdigt at stræbe efter at leve op til de idealer, som vor Frelser, Forløser og Mester har sat for os – så alle kan vide, at vi er hans disciple. I Jesu Kristi hellige navn. Amen.